І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07302
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXI. Ч. 40. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 29-го ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1964 No. 40. VOL. LXXI.

КОНСТИТУЦІЯ ВІДНОСИТЬСЯ ДО ВСІХ — ТВЕРДИТЬ ПРЕЗИДЕНТ

Маямі Біч, Флорида. — Президент Джансон 27-го лютого вперше від часу свого побуту в Білому Домі виголосив гостру політичну промову в обороні законопроєкту про охорону громадянських прав. Він сказав, що не можна надалі не допускати до того, щоб люди іншого кольору шкіри не користали з рівних громадянських прав, бо „конституція є важна для всіх американців, без огляду на їхню релігію, район замешкання і на їхню расу". Є обов'язком „охороняти конституційні права кожного американця". І тому то треба законодатним шляхом, за допомогою виховання та всіх інших засобів змагати до того, щоб скасувати останню бар'єру нетолеранції в цій країні. Президент Джансон сказав: „Як довго не дасмо свободи комусь, так довго воля кожного з нас є в небезпеці". Президент промовляв на демократичному прийнятті для зібрання фондів на партійні цілі до 3 500 осіб, які заплатили вступ по $100. Президент в доброму настрою виголосив цю першу свою політичну промову, маючи при тому войовничий настрій, та заявляючи, що Демократична партія радо вітає всіх противників, які змагаються за здобуття політичних впливів. В своїй промові Джансон висміяв претендента на республіканського кандидата на президента сенатора Беррі Голдвотера, хоч і не назвав його по імені. Президент сказав, що він чув, що є люди, які пропонують вислати дивізію морської піхоти, щоб відкрити кран від водопроводів на базі Ґвантанамо на Кубі. „Але я гадаю, — казав Президент, — що воно було далеко мудріше вислати одного адмірала, щоб відтяв водопроводи". Сен. Голдвотер пропонував вислати морську піхоту на Кубу у зв'язку із припиненням допливу води до бази, а адмірал Джан Д. Болклі закінчив цей спір за воду тим, що наказав відтяти водопроводи від бази. Перед цією промовою Президент започаткував будову водного каналу через Флориду, 107 миль завдовжки в місцевості Палатка недалеко Джексонвіллу. Коло 10 000 осіб ентузіястично вітали Президента, який виголосив 10-мінутову промову. Після того Президент полетів до Палм Біч, щоб відвідати батька покійного президента — колишнього амбасадора Джозефа П. Кеннеді, який є частинно спаралізований від грудня 1961-го року. Головною ціллю Президента було промовляти на демократичному прийнятті в тому стейті, де інтеґрація шкіл, комунікаційних засобів і всіх всіх інших публічних та приватних місць публічного вжитку є щотільки започаткована. Його рішучий виступ проти расової та всякої іншої обмежености вважають за рішучий політичний крок, який матиме вплив на вислід цьорічних виборів. Промова Президента Джансона свідчить про те, що він рішений за всяку ціну обстоювати ухвалення законопроєкту про охорону громадянських прав, хоча б деякі південні стейти внаслідок того не голосували на демократичного кандидата на президента. Один визначний флоридський демократ заявив, що Джансон здобуде 14 голосів флоридських електорів, хіба що вибере собі на віце - президента небажаного на Півдні кандидата — головного прокуратора Роберта Ф. Кеннеді. Джансон в своїй промові виявив, що рішуче вестиме закордонну політику в тому напрямку, щоб втримати мир у світі. Президент сказав, що президентура — це не місце для боязливої душі та для заціпенілого духа. Демократична партія багато причинилася до того, що розвинулася так ця країна. Вона і надалі вірить в те, що її завдання є в тому, щоб посувати вперед справу волі і добробуту і то для всіх людей.

ПРАВОСЛАВНИЙ ХРЕСТ ДЛЯ КАТОЛИЦЬКОГО КАРДИНАЛА

Кардинал Френсіс Спелман, архиєпископ Ню Йорку, одержав Великий Хрест Суверенного Грецького Чину св. Дениса Зантійського за його „братерську добру волю і християнську любов" у відношенні до православних — як це заявив д-р Періклес Воутос, голова Ордену в Ню Йорку, передавши Кардиналові Спелманові це високе православне відзначення, що й видно на фотознімці.

Британія погрожує, що перестане ґарантувати спокій на Кіпрі

Об'єднані Нації. — Британський представник в Раді Безпеки Об'єднаних Націй Патрік Дін заявив на її засіданні в минулий четвер 27 ц. м., що Британія відкличе свої війська з Кіпру, які тепер стараються не допустити до громадянської війни між кіпрськими греками і турками, якщо не прийде до злагоди щодо створення міжнаціонального військового корпусу, який перейняв би від Британії це завдання. До четверга ночі такої злагоди ще не осягнено. Після того, як посередницька місія генерального секретаря У Танта не повелась, місію знайти компромісову розв'язку взяли на себе 6 виборних членів Ради Безпеки; п'ятьма іншими членами є великодержави з постійним місцем в Раді Безпеки та з правом „вета". Однак усі їх заходи розбиваються об спротив кіпрсько-грецького уряду на революцію з будьяким натяком на Лондонський договір з 1960 року чи на кіпрську конституцію, які гарантують права турецької меншини на Кіпрі. Патрік Дін перестеріг, що ситуація на Кіпрі щораз погіршується, тамошнє напруження зростає і „час не є за нами". Заява кіпрсько-грецького президента Макаріоса, що він побільшує кіпрську армію на 5,000 вояків збільшила острах турків, що Макаріос захоче обезброювати цивільне турецьке населення, внаслідку чого тамошні турки були б здані на ласку - неласку озброєної більшости грецького населення на Кіпрі. Президент Джансон конферуватиме з покликаним з Кіпру амбасадором Фразером Вілкінсом та найближчими дорадниками в справі Кіпру.

УГВР звертає увагу ОН на загрозу голоду в Україні

Ню Йорк. — Микола Лебедь, ген. секретар закордонних справ Української Головної Визвольної Ради (УГВР) звернув увагу головного секретаря Об'єднаних Націй на критичне харчове становище СССР і зокрема в Українській ССР, та запропонував ужити всіх можливих засобів ОН „щоб полегшити теперішню нужду наших земляків". У листі, що його М. Лебедь вислав 29 січня в імені УГВР, пишеться:

„Всупереч запевненням совєтського уряду, ніби все совєтське населення, включно з українським народом, буде забезпечене харчами . . . більшість української людности... сьогодні терпить нестачу навіть хліба, картоплі й капусти, які на жаль, є основним харчем у Радянському Союзі . . Передусім, ми глибоко стривожені долею дітей, молоді і старших людей, які є головними жертвами теперішньої харчової кризи в Сов. Союзі".

П. Лебедь просить У Танта створити спеціяльний допомоговий комітет при ОН для встановлення найбільш невідкладних запотребувань населення для переведення під наглядом цього комітету безпосередньої харчової допомоги на місці; виділити належні фонди на закуп і організацію постачання потрібних харчів в Україні; вплинути на сов. уряд, щоб він усунув, або зменшив митні оплати на пересилку харчів з-закордону; звернутися з закликом до всіх людей доброї волі в світі, щоб вони висилали харчові посилки для людей в Україні і всьому СССР.

ЗДА ПОВТОРЮЮТЬ ПЕРЕСТОРОГУ НА АДРЕСУ ПІВНІЧНОГО В'ЄТНАМУ

Вашинґтон. — Державний секретар Дін Раск потвердив на пресовій конференції в минулий четвер 27 ц. м., що минулотижнева перестерога президента Джансона на адресу комуністів, що вони ведуть „небезпечну гру", стосувалася спеціяльно Північного В'єтнаму. Водночас державний секретар признав, що береться на увагу можливість поширення війни у В'єтнамі також на Північний В'єтнам; щоб відрізати шляхи постачання, які ведуть відтіль для південно - в'єтнамських комуністів, але відмовився ближче заявитись щодо рішення в цій справі. З його відповідей виходило, що в цій справі прийде рішення щойно під час і після перебування в наступному тижні у Південному В'єтнамі секретаря оборони Роберта МекНамари. Дін Раск ще раз підкреслив, що Америка не бачить можливости злагоди і миру в Південному В'єтнамі аж поки комуністичні режими Китаю і Північного В'єтнаму не припинять своєї тамошньої аґресивної війни. Злагода може прийти тільки тоді, коли ті дві комуністичні країни змінять свій засадничий підхід і рішать залишити в спокої своїх сусідів. Політика Уряду у відношенні до В'єтнаму була критикована республіканськими лідерами в Конґресі. Вони називали її хиткою і неясною. Водночас республіканські провідники однаково в Конґресі, як поза ним, дали зрозуміти, що вони підтримали б Уряд, коли б той прийняв рішучіші засоби боротьби проти комуністів у Південній Азії, включно з заатакуванням Північного В'єтнаму, як головного спричинника комуністичної партизанської війни в Південному В'єтнамі. Тим часом на терені тієї війни комуністи знову осягнули успіхи. 514 курінь комуністичної партизанської армії, що його окружили куди більші сили державної південно-в'єтнамської армії, встиг прорватись і нанести південним в'єтнамцям поважних втрат. Південно - в'єтнамський прем'єр ген. Нґуєн Хан поїхав на бойовище перевірити причини тієї поразки. До речі, він заявив, що виявлено змову: французи — заявив він — найняли платного вбивника, що мав вбити його (прем'єра) під час його інспекційної подорожі. Французькі чинники однаково в Сайґоні, як Парижі рішуче заперечили цьому, але американці не виключають, що таке могло статися, тому, що французькі промисловці і торгівці та взагалі мешканці Південного В'єтнаму ще від часу, коли та країна належала до індо - китайської французької колонії, дуже невдоволені продовжуванням тамошньої війни та сприяють офіційній концепції Франції щодо „невтралізації" В'єтнаму.

Сенат проти приспішення законопроєкту про громадянські права

Вашинґтон. — Сенат більшістю голосів (57 до 19) відкинув внесок двох республіканських сенаторів, Джевітса і Кітинґа, про розгляд спершу законопроєкту про охорону громадянських прав, а потім фармерської справи. Сенат підтримав лідера демократичної більшости М. Менсфілда і приступив до обговорення фармерського законопроєкту. Сенатор Кітинґ заявив, що серед тих, що тепер стараються про переведення в першу чергу фармерського законопроєкту, є багато таких південних сенаторів, які вели обструкцію в справі громадянських прав і намагаються вести її й тепер. Уряд Кеннеді й Джансона, сказав Кітинґ, „дуже протестували" проти відтягуваня законопроєктів про податки і охорону громадянських прав, а тепер справу охорони громадянських прав відтягується назад для розгляду комплікованого фармерського законопроєкту, який викличе багато різних додатків. Сенатор Джевітс висловив думку про можливість навесні або раннього літа небезпечних демонстрацій неґрів, на що сенатор - республіканець Г. Скот відповів у різкій формі. У відповідь на виступи згаданих республіканських сенаторів лідер демократичної більшости в Сенаті Менсфілд сказав, що ті, що тепер виступають проти переведення в першу чергу фармерського законопроєкту, обвинувачують інших у справі переведення законопроєкту про громадянські права.

Адмірал Шарп стане командантом всіх збройних сил в обширі Тихого океану

Вашинґтон. — Адмірал Уліссес Грент Шарп, який має тепер 57 років, передбачений на наступника адмірала Гаррі Фелта, який, осягнувши 62 роки життя, переходить в стан спочинку. В засяг компетенцій адмірала Шарпа, офіційне призначення якого має статися впродовж найближчих днів, входить також Південний В'єтнам та взагалі ціла Південна Азія, тому до цього призначення прикладають велике значення. Яке буде відношення адмірала Шарпа до головного команданта збройних сил у Південному В'єтнамі, генерала Пола Гаркінса, це має бути також предметом нарад секретаря оборони Роберта МекНамари, коли той перебуватиме в Південному В'єтнамі в найближчому тижні. Про відхід генерала Гаркінса були теж вістки в американській пресі, але вони офіційно не потверджені.

Румунські комуністи відвідають Пейпінґ

Букарешт. — Делегація комуністичної Румунії під проводом прем'єра Іона Маврера виїде незабаром до Комуністичного Китаю з офіційною візитою. Передбачується довгі розмови делеґації з комуно-китайським президентом Лію Шао-чі та генеральним секретарем Центрального Комітету китайської компартії, Тенґ Гшіяо-пенгом. Цей останній був головою комуно-китайської делеґації, яка в липні минулого року їздила до Москви на невдачні розмови про поладнання „ідеологічного" спору між Москвою і Пейпінґом. Нема найменшого сумніву, що цей гострий спір внутрі комуністичного табору буде головною темою нарад румунських комуністів з китайськими в Пейпінґу. Румунські комуністи почали „унезалежнюватись" від Москви головно з того часу, як Москва жадала від Румунії, щоб вона достосовувала свою економіку до совєтських п'ятирічок і щоб залишилась країною, яка постачає тільки сировину, а упромисловленою державою був тільки СССР. Румуни спротивились, почали сприяти розвиткові свого промислу, водночас в спорі між Москвою і Пейпінґом зберігали „невтральність".

Франція боронить інтервенцію в Ґабоні

Париж. — Французький міністер інформації Алейн Пейрефіт заявив безпосередньо після засідання ради міністрів, що займалася подіями в Африці, що Франція була і буде вірна своїм договірним зобов'язанням у відношенні до своїх колишніх колоній, тепер самостійних африканських держав. За тими зобов'язаннями Франція має поспішити їм з допомогою в моментах небезпеки для тих держав. Цю договірну клявзулю складено — казав французький міністер — у передбаченні можливостей, що малі гуртки авантурників, озброєні автоматами, захочуть робити державні перевороти, загрозливі для самого існування держави. Французький уряд — стверджують коментатори — хоче боронити себе проти закидів збоку власних і закордонних критиків з приводу збройної інтервенції, яку перевела Франція у користь відсуненого від влади президента Ґабону Леона Мба.

Платничий дефіцит із закордонними державами зменшився на один більйон

Вашинґтон. — Голова Ради Президентових Економічних Дорадників д-р Волтер Геллер заявив на пресовій конференції, що в цьому році платничий дефіцит ЗДА буде менший в порівнянні з попередніми роками і становитиме коло двох більйонів долярів, а не три більйони, як це було в давніших роках. Це буде найменший дефіцит від шістьох років, коли то ЗДА почали більше долярів видавати за кордон, як їх звідтам діставати. Треба пригадати, що торговельний бюджет ЗДА із закордонними державами є увесь час збалянсований, бо ця країна більше продає товарів за кордон, як їх звідтам дістає. Але ЗДА видають це гроші за кордон на втримання своїх збройних сил у вільних країнах, на допомогу своїм союзникам, а американські громадяни мають в чужих державах свої бизнесові компанії та фабрики.

Британія будує підводно-атомову фльоту

Лондон. — Британський міністер оборони Пітер Торнікрофт заявив в палаті громад, що уряд приступив до збудування 5-ох атомових підводних човнів із далекосяжними ракетами „Поляріс" і що Британія закупить в Америці 50 великих гелікоптерів, діставши дозвіл збудувати в Британії дальших таких самих 100 машин, і для королівського летунства та морської фльоти нез'ясоване ближче число бомбовиків. Британський міністер різко полемізував проти тверджень соціялістичної опозиції, наче б Британія повинна наставлятись тільки на розбудову так званих конвенціональних родів збройних сил, покладаючись на американську атомову зброю. Торнікрофт арґументував однако мотивами військового, як і політичного характеру. Він звернув увагу, що при нинішній техніці британські острови не є вже безпечні за бар'єром воєнних кораблів давніх типів, ані теж при найсильнішій наземній армії. Британія мусить теж мати власну атомову силу, яка відстрашувала б ворога від аґресії, а повна залежність від американської зброї послабила б авторитет Британії та узалежнила б її від Америки.

Рокефеллер домагається створення кабінетного становища першого секретаря уряду

Вашинґтон. — Нюйоркський губернатор Нелсон А. Рокефеллер вислав листа до голови Сенатської Правничої Підкомісії, сенатора - демократа Бирча Бея з Індіяни, в якому закликає створити новий кабінетний пост першого секретаря уряду, який мав би право до наслідування зараз по віце - президенті. Очолювана цим сенатором Підкомісія займається справою поправок до конституції, головно цим, хто має бути президентом ЗДА після того, як президент не міг би виконувати своєї влади. Рокефеллер домагається, щоб була така особа, яка весь час працювала б біля Президента, і яка була б затверджена Сенатом та могла б кожної хвилини обняти пост президента, коли б тільки зайшла така потреба. Перший секретар уряду був би докладно поінформований про хід всіх державних справ, внутрішніх і закордонних та міг би негайно діяти в ділянці безпеки цієї країни.

На Світовій Виставці в Ню Йорку буде експонована збірка історичних документів Америки

Вашинґтон. — З урядових кол повідомляють, що на Світовій виставці в Ню Йорку, яку відкриють в дні 22-го січня ц. р., має бути виставлена найцінніша збірка державних документів. Виставлені будуть документи 13-ох президентів ЗДА, які вони передали на власність держави. Плян цієї Виставки урядових документів запроєктував був президент Кеннеді на два дні перед своєю смертю, це значить 20-го листопада 1963 р. Між іншим, на Виставці в Американському павільйоні і буде виставлена інавґураційна промова першого президента Джорджа Вашинґтона.

Взуттєва промисловість збільшує ціни на взуття восени цього року

Ст. Луїс, Мізурі. — Президент Міжнародної Взуттєвої Компанії Моріс Р. Чемберс, промовляючи на річних зборах уділовців, сказав, що взуттєва промисловість мусить восени цього року збільшити ціни на обуву тому, що збільшилися кошти продукції і тому, що плянується поліпшити якість обуви, чого домагаються покупці черевиків та мештів. Чемберс казав, що ціни на обуву складається вже в березні кожного року. Він гадає, що фабриканти обуви повинні дати більші прибутки роздрібним продавцям обуви, і це також буде однією з причин подорожчання обуви восени цього року. Чемберс передбачає більші прибутки взуттєвих фабрик і внаслідок цього збільшиться ціна паїв взуттєвих компаній.

Новий телескоп дозволить заглянути в таємниці невідомих світів

Флеґстефф, Арізона. — Саме тепер почав тут діяти новий астрономічний телескоп Морської Обсерваторії ЗДА, який, можливо, дозволить астрономам пізнати, що у всесвіті існують ще й інші світи, подібні до нашої соняшної системи. Дзеркало цього телескопа, 61 цаль в діяметрі, є вирізьблене з масивного бльоку синтетичного кварцу, і є найбільшим кварцовим дзеркалом у світі. Цей телескоп дозволить спостерігати зорі в такому районі, який досі був недоступний для людських дослідів. Головно можна буде вияснити природу зір, які основно різняться від Сонця, і які належать до груп таких зірок, що мають такі екзотичні назви як червоні або білі карлики, підкарлики, пігмеї і ліліпути. Деякі з цих ліліпутів є замалі на те, щоб витворювати світло, під час фузії водню біля Сонця. Та все ж таки ті зорі - ліліпути світять.

Ред. Іван Овечко, після одномісячної праці в „Свободі", вернувся до Каліфорнії

Джерзі Ситі. Точно один місяць: від 28-го січня до28-го лютого ц. р. в редакції „Свободи" працював відомий її читачам автор і громадянин ред. Іван Овечко. В „Свободі" він працював тимчасово і тепер, після одномісячного побуту над Гудсоном і Атлянтиком, вернувся назад до Каліфорнії над Пацифіком, де він постійно живе і де залишалася його родина: дружина, дочка і син та мати і брат. Під час одномісячної праці в „Свободі" ред. Овечко мав нагоду основно познайомитись не тільки з її працею, але й з цілою системою праці Українського Народного Союзу, що допоможе йому в поширенні і закріпленні дальшої співпраці з цими установами, яку він продовжуватиме в Каліфорнії.

Ред. Іван Овечко

В АМЕРИЦІ

● **Президент Джансон** зараз після підписання закону про зменшення податків пішов із своєю дружиною до пані Джан Ф. Кеннеді, що живе недалеко від Білого Дому, і передав їй та її двом дітям пам'яткові пера, якими він підписав закон, що його запроєктував покійний президент Джансон Ф. Кеннеді в січні минулого року. През. Джансон також і в своїй телевізійній промові підкреслював той факт, що покійний президент Кеннеді проєктував зменшити податки, щоб скріпити економіку ЗДА.

● **Секретар оборони** Роберт МекНамара вислав листа до сенатора демократа Гейларда А. Нелсона, в якому повторив своє становище в справі будови далекосяжного бомбовика. Він заявив, що якби летунство мало якийсь надзвичайний плян нового бомбовика, то тоді можна б продукувати літаки цього нового типу. Але покищо цього немає, і тому уряд є проти ухвалювання нових фондів на бомбовики.

● **Цього року,** починаючи від 24-го лютого до кінця березня, президент Джансон і його дружина мають прийняти в Білому Домі всіх членів Конґресу, це значить 100 сенаторів і 432 конґресменів разом з їхніми дружинами. Всіх прийнять має бути 9.

У СВІТІ

● **У Москві** засуджено знову 9 осіб на кару смерти за „економічні злочини", 4 особи на 15 років в'язниці, а десять інших на менші кари. Всіх їх судили за ніби використовування умово відсталих осіб для продукування светерів і інших вовняних речей, що їх продавано на чорному ринку та в крамницях на залізничних стаціях. 18 підсудних мали жидівські прізвища, але совєтські власті впевняють, що переслідується там „злочинців" без уваги на націю і віру. Судова розправа була тайна, бо виявлено там хабарі, що брали різні совєтські „достойники".

● **В Англії** переводили іспитування 10-річних дітей, щоб перевірити їхні здібності та визначити, котра дитина годиться до вищих студій. Батьки й лікарі запротестували проти тієї системи,, вказуючи, що такі іспити не є міродатні, бо молодь у віці дозрівання значно змінюється, та що, крім того, іспитовані діти з-правила застрашені. Тепер шкільна рада Лондону рішила скасувати ті контроверсійні іспити.

● **Юрій Носенко,** який недавно втік на Захід, як член совєтської делеґації на Женевській конференції роззброєння, є буцім-то сином Івана Носенка, колишнього совєтського міністра кораблебудівництва, грав поважну ролю в керуванні совєтським промислом під час останньої війни, помер у 1956 році і похоронений на Кремлі. Юрій Носенко є тепер в Америці.

● **У Східньому Берліні** німецькі комуністи засудили на досмертну в'язницю 22-річного Герберта Кюна, який буцім-то признався, що підкидав домо-робні бомби під різні державні і міські будинки. Суддя Вальтер Ціґлер натаврував „нацьковувачів" з Західнього Берліну, які ніби наслали того терориста.

● **Совєтський уряд** дозволив жидівській громаді в Москві на влаштування пекарні, яка пекла б мацу. Совєтським пекарням заборонено було випікати мацу, зате окремі жиди мали право робити це з власної муки, але їх гостро карано, якщо котрий із них перепродав мацу.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provide for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і mone orders виставляти на: "Svoboda".
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J. 07303

Наступ на душі віруючих

Згідно з рішенням XXII з'їзду і нової програми КПСС, наступ на душі віруючих у Совєтському Союзі йде насправді, як до того кличе московська „Правда", — широким фронтом. Цікаво відмітити, що й цей заклик Москви в московській газеті вийшов з рук москаля, але від заступника завідувача ідеологічного відділу Одеського обкому КП України. І в релігійному секторі, як бачимо, Україна знаходиться під найпершим і найтяжчим обстрілом московського атеїзму. Що ж змушує Москву до цього?

За даними самої ж таки совєтської преси та американських журналістів, в СССР на 220 000 000 населення є щонайменше 50 000 000 православних, десятки мільйонів католиків, протестантів, магометан, жидів, як також зростаюча кількість баптистів, адвентистів та Свідків Єгови, які міцно тримаються своєї віри. Деякі теологи в СССР, в обороні релігії насмілюються доказувати, що правдива наука не заперечує релігії. Українці у Львові виробляють і цілими скринями пересилають свічки до тих міст, де їх бракує. Окремі священики в листах до редакцій газет відважуються протестувати проти фальшування пресою відречень духовників від Христової віри. Студент латвійського університету йде на студії в духовну семінарію. Молоді читачі „Комсомольської Правди" просять пояснень про Божі чудеса та чудотворність ікон, свідками чого вони самі були. Утворюються величезні черги паломників до об'явлених, як кажуть в народі, святих місць у Таджикістані та інших місцевостях. Червоноармійці носять на грудях хрестики та відмовляються від військової присяги, бо вони „вже присягали Богові". А деякі комуністи навіть радять у пресі доповнити „кодекс комунізму" Заповідями Господніми. Дітей охрещують окремі члени комуністичної партії, і Рада Міністрів СССР змушена знову натискати на так звані „цивільні відправи" шлюбу й хрещення, щоб поборювати церковні. Атеїстичний журнал „Наука й Релігія", масово втрачаючи своїх читачів, змушений зменшити свій наклад з півмільйона до 135 000 примірників.

Це лише кілька загальновідомих фактів зросту релігійности поневолених народів СССР, чого не всилі промовчати навіть совєтська преса. Це й змушує московських ідеологів безбожного комунізму та їх опричників в Україні до наступу „широким фронтом" на душі віруючих. На той фронт мобілізуються всі засоби — покищо тільки агітації й пропаганди — тоталітарної системи: преса, телевізія, малярство, література, театр і навіть фільгаронія. Але не будемо заскочені, якщо від агітації й пропаганди Москва враз перейде до випробуваних нею метод „войовничого комунізму". Будучи безсильним супроти природньої структури віруючої душі українця, білоруса чи балтійця, вину за прорив на ідеологічному фронті" сьогоднішні можновладці звалюють на свого попередника і вчителя — Сталіна, який, мовляв, дав „забагато релігійної волі", коли використовував церкву і релігійні почування народу в останній світовій війні. Більшого блюзнірства від цієї заяви годі собі уявити.

Але — яка ж найголовніша з причин наступу широким фронтом на віруючу душу людини в СССР тепер? Відповідь дає сам Ільїчов, найавторитетніший в СССР ідеолог московського комунізму, в одному з 4-ох пунктів підстав боротьби з релігією: „Релігійна пропаганда підтримує сепаратистські стремління українських, білоруських і прибалтійських націоналістів".

Звідси й зрозуміло, чому Москва так занепокоєна зростом релігійности поневолених нею народів.

Зменшення податків

Підписаний президентом Джансоном в минулу середу закон про зменшення прибуткового податку на збірну суму кругло $11 500 000 000 слушно оцінюють фахові коментатори, як експеримент. Понад 13 місяців тому, коли президент Кеннеді запропонував був той проєкт до Конґресу, передбачався понад 6-більйоновий бюджетовий дефіцит. Так і сталося, бо за бюджетовий рік 1962-63 дефіцит дійшов до $6 232 743 778. Хоч зголошений президентом Джансоном новий бюджет дещо нижчий, він також бере на увагу дефіцит на кругло 5 більйонів. Зменшування в такому часі податків — сповидний парадокс, бо до цього часу підставою державної економіки було зрівноважування видатків податковими прибутками. Ц югосподарську правду підважив 30 років тому англійський економіст Джан Мейнард Кайнес теорією, що здоровий бюджет залежить не від висоти податків, а від загального економічного стану й розвитку країни. Ця теорія лягла в основу теперішнього податкового закону. Ініціятори й автори цього закону, які зуміли також переконати Конґрес, розраховують, що хоч впливи з безпосереднього прибуткового податку будуть менші, проте тих $11 500 000 000 вплинуть у крайову економіку в різних формах: у постаті банкових заощаджень, уможливлюючи банкам відважніше фінасування підприємств, у постаті більших безпосередніх закупів із посиленням продукції, чи у формі інвестицій в розбудову виробничих закладів. Внаслідок того має значно збільшитися грошовий оборот, зменшитися безробіття і в майбутньому до державної каси мають вернутися гроші, втрачені безпосередньо після цієї реформи.

Все це — сподівання, реальну вартість яких можна буде перевірити тільки у практиці. Підписаний Президентом закон не стосується прибуткового податку за 1963-ий рік, що про нього саме тепер усі мешканці ЗДА складають зізнання. Новий закон стосується прибуткового податку щойно за 1964-ий рік, себто за податковими зізнаннями аж у наступному році. Але вже з наступного тижня стягатимуть всім робітникам і працівникам з їхніх платень менші ставки на рахунок податку. Це індивідуально невеличкі квоти, але вони можуть мати додатній психологічний наслідок, даючи громадянам більшу самопевність, переконуючи їх наявно, що країна економічно здорова і спонукуючи їх до більших закупів. Оцей психологічний момент гратиме, мабуть, в усьому цьому економічному експерименті більшу ролю, як цифри, що їх дуже оптимістично наводив і сам Президент в своєму зверненні з нагоди урочистого підписання закону. Насправді: тільки така країна, що має тривку й дуже здорову економіку і знаходиться в стані найвищого добробуту, може дозволити собі зменшити прибутковий податок. Тому Президент мав повну рацію, коли заявив, що „ніхто не зможе нас угробити або побити, поки наша екоміка буде сильна".

Політична сторінка цієї справи полягає в тому, що зменшення прибуткового податку буде сильним атутом президента Джансона, як демократичного кандидата в осінніх президентських виборах. Це — перший з трьох найголовніших законопроєктів, отриманих Джансоном у спадщині після вбитого президента Кеннеді: залишились ще неполаднаними закони про громадянські права і медичну опіку над старшими віком особами. Всі три мають становити вісь передвиборчої кампанії. Переламання опозиції в Конґресі проти цього податкового закону — це поважна перемога президента Джансона. Тепер він зверне всю увагу на дві інші справи, не менш важливі для добра країни.

Проф. д-р Юрій Шумовський

ОН ОЧИМА КОРЕСПОНДЕНТА

Скляний будинок Об'єднаних Націй, що маячить над Східньою рікою в Ню Йорку, приваблює увагу людей цілого світу. Праця кипить тут день і ніч, особливо, коли засідає Генеральна Асамблея. 113 різнобарвних прапорів держав - членів ОН оздоблюють його фасаду.

В головному будинку ОН містяться бюра, в другому, низькому, у формі півкулі відбуваються засідання Генеральної Асамблеї та різних комітетів, підкомітетів і комісій, а в третьому новозбудованому, розташована бібліотека імени трагічно загинулого головного секретаря Даґа Гаммершилда також архів - збірка матеріялів, документів міжнародної політики, історії, економіки та культури. Звичайний відвідувач - турист крім дозволених для огляду заль засідань, коридорів з килимами, гобеленами та мозаїчними оздобами, — нічого побачити не може.

Як кореспондент газети „Свобода" я переступив поріг ОН рік тому. Починаю працю о 10-ій годині ранку у Відділі Преси. Переглядаю інформаційний журнал ОН на біжучий день, де коротко подано також перебіг подій з минулого дня. Знайомлюсь з темами засідань, і тоді переглядаю інформації для кореспондентів.

У Відділі Преси повно народу. За довгими столами сидять кореспонденти і вистукують на своїх машинках репортажі. Біля дверей шефа відділу п. Келлі стоїть довга черга за картками вступу на засідання Генер. Асамблеї.

Тут на третьому і четвертому поверхах, розмістились представництва преси американської, закордонної і міжнародної. Біля них відділи телеграфу, радіо і телефону, так що кожний кореспондент може негайно вислати новини до свого краю.

Беру квиток на Генеральну Асамблею і поспішаю на засідання.

Величезна заля вже переповнена людьми. Перед кожною із 113 делеґацій табличка з назвою їх держави. На підвищенні за катедрою сидить голова Генеральної Асамблеї, а по його сторонах заступник та секретар. Місця кореспондентів на першому бальконі внизу, зараз же за місцями делеґатів.

Звертаю увагу на поодинокі делеґації: делеґація СССР має аж 48 осіб, на чолі з амбасадором Федоренко, тоді як делеґація УССР на чолі з Кізею має всього лише 5 осіб; делеґація Великої Британії має 20 осіб, ЗДА — 43. Найменші делеґації висилають — Занзібар, Турунді та Ґабон — лише по дві особи.

Серед кореспондентів розмістились фотокореспонденти, а по боках залі наставлені різної форми фільмові апарати. У вікнах видно перекладачів, що перекладають промови на чотири офіційні мови; англійську, французьку, еспанську та російську.

...Вдарив молотком по трибуні голова Асамблеї, і гомін в залі затих. Засідання почалося.

Ось виходить представник Куби і з місця починає критикувати „аґресивну політику ЗДА", картає „кліку" Чіянг Кай-шека, аґітує за прийняття до ОН червоного Китаю. За ним промовляє представник СССР, „його екселенція" П. Федоренко. Треба признати, що Федоренко є добрим промовцем і вважається за знавця дипломатії і міжнародних справ. Як годиться делеґатові СССР, він підтримує промовця з Куби, накидається на „імперіялістичні" ЗДА та західньоевропейські держави і також домагається прийняття червоного Китаю до ОН та усунення делеґата Формози. Але його промова в порівнянні з промовою кубинця спокійна і коректна.

Ось виступає делеґат африканської Дагомеї. „Представники великих держав Америки, СССР, Англії та Франції! — починає він. — Ви домовляєтесь про те, як спільно досягнути Місяць, опанувати плянети і завести там свої порядки! А чи ви вже полагодили всі справи на цій плянеті? Чи ви забезпечили народи від голоду і безробіття? Чи ви дали вже всім народам волю і незалежність, чи звільнили вже всі народи від колоніялізму? Ні, панове, треба раніше полагодити всі справи тут, на землі, а тоді вже шукати нових плянет і нових турбот"...

Промова цього делеґата тривала майже годину і справила велике враження на присутніх. Та ось голова оголошує перерву засідання, і всі виходять, щоб щонебудь з'їсти та чимнебудь запити суху, безплідну політику.

В буфеті — самообслуга. Тут конґльомерат народів та мов. Тяжко знайти вільне місце за столом. Підходжу до столика, за яким сидить смуглястий чоловік і прошу дозволу присісти біля нього. Блиснувши білими, немов із слонової кости, зубами, чоловік пропонує місце біля себе. Починаю розмову по-англійськи.

Мій новий знайомий, делеґат з Непалю, цікавиться життям українців в Америці, і, коли дізнається, що є їх в ЗДА і Канаді досить багато, що вони добре зорганізовані, мають свої політичні, громадські та культурні організації, ще більше зацікавлюється. Я розпитую його про Непаль.

Біля вікна делеґати з Чорної Африки весело розмовляють по-французьки. За сусіднім столом індус, очевидно, із своєю жінкою, в національному строї, а проти них представники з Камбоджі та Цейльону. За іншим столом еспанці, кубинці та колюмбійці. З тацею в руках проходить в одязі „бубу", з вишиваною шапочкою на голові, представник Ніґерії. Трохи далі сидять два піґмеї з Центральної Африки у товаристві високого африканця з племени Кассаїв. „Бонжур, месьє ле професер!" — вітається зі мною представник держави Тоґо. Тут же члени совєтської місії. Чи вони українці, чи росіяни тяжко сказати, бо звичайно говорять всі „общепонятною мовою".

Вже друга година. Проходжу попри столи службовців ОН. Окремими групками сидять, здебільша старші віком росіянки, що працюють як перекладачки. Всі вони україножерки, але прихильниці чи то білої чи червоної Росії.

„Бонжур месьє;" — чую за спиною. Це наш приятель, симпатичний д-р Бен Савд, делеґат Лібії. Йдемо разом на другий поверх. Зустрічаємо багато спільних знайомих із Середньої Африки, Етіопії, Альжиру, Румунії. У сальоні делеґатів амбасадори та делеґати попивають „скач", „гайбол", провадять дипломатичні розмови або просто дрімають в м'яких кріслах.

Доходить третя година. В ОН чекають сьогодні Гайле Селясіє, імператора Абесінії. Репортери, кореспонденти, делеґати збігають до вхідних дверей, щоб зустріти високого гостя. Малий на зріст, чорнявий, він радо позував камераменам.

Знов ударив молоток по катедрі, і голова Асамблеї запросив його величність Царя Царів виголосити промову. Говорив він спокійним, поміркованим тоном своєю рідною мовою, для нас цілком незрозумілою. Перекладачі відразу ж перекладали його промову на офіційні чотири мови.

Після виступів високих гостей звичайно відбуваються прийняття, парі, коктейлі.

Мені часто приходиться бувати на прийняттях в африканських амбасадах. Одне з таких прийнять влаштовувала держава Малі (Старий Судан) з нагоди дня незалежности — 22-го вересня.

На дверях зустрічає гостей сам амбасадор п. Кулібалі з дружиною та його міністер п. Діко. Вони вітають нас і ми входимо до залі. Білі, чорні, жовті обличчя, европейські, муринські, індуські, арабські одяги, різноманітні мови і говірки. Тут найкраща можливість для знайомства, дипломатичної розмови. Знайомлюсь з прибулими на Генеральну Асамблею мавританцями, лібійцями, конґолезійцями, арабами, делеґатами СССР УССР, представниками „Радіо - Москва", ТАСС'у. З кожним перекидаюсь кількома реченнями і — дипломатичною усмішкою. На таких прийняттях час минає швидко, а чарка віскі легко заприязнює гостей з господарями.

Генеральна Асамблея засідає три місяці на рік. Найболючіші справи має розв'язувати Комітет Безпеки. Комітет для екфномічних і соціяльних справ займається економікою, фінансами та соціяльно - релігійним життям народів і правами людини. З гіркою усмішкою і обуренням слухаєш промовців з СССР про „свободу совісти, релігії та права людини" в Совєтському Союзі.

Іноді між ворожими делеґаціями доходить до гострих суперечок, обвинувачень, навіть до кпинів і лайки, як це було на засіданні Комітету Безеки в справі сварки Сирії і Ізраїлю. Та ба, навіть високі гості ОН, деякі голови держав у дискусіях на Генеральній Асамблеї підтримують свої слова чином, стукаючи по столі кулаками і навіть... черевиком.

І так закінчується засідання Генеральної Асамблеї чи якогось Комітету і я, обвантажившись документами та літературою, виходжу на свіже повітря. І щоразу, глянувши на велику мапу Европи, яка висить перед будинками ОН на Першій Евню, мимоволі думаю: „Де ж та правда в світі, про яку мріяв Шевченко? Де ті права людини і народів, про які говориться на світовому форумі? Европейські і американські держави звільнили африканські народи від колоніялізму і неволі, а поневолені народи Східньої Европи все ще гримлять кайданами".

Розшуки на дні Мертвого моря

Як подає аґенція Ройтера із столиці Йорданії, Амману, американська наукова експедиція веде інтенсивну роботу на дні Мертвого моря, розшукуючи два біблійні міста, Содому і Гомору. Спеціяльно для цих розшуків сконструйовано корабель, що може занурюватися у насичені сіркою води Мертвого моря.

Американська наукова експедиція, що має своєю ціллю знайти Содому і Гомору, відбувається під проводом д-ра Ралфа Бенея, який дістав на це спеціяльний дозвіл від уряду Йорданії, конкретно від генерального директора Департаменту Йорданської Старовини.

Найбільш тяжке завдання експедиції — усунути тисячі тонн сірчаного мулу - осаду з дна цього моря. Це дуже складна робота, бо впродовж століть шари цього сірчаного осаду ствердли, місцями сформувавши неначе цементові поклади. Роботу розпочато в 1960-му році.

Представникам аґенції Ройтера д-р Беней подав на місці експедиції цілий ряд інформацій. За його словами, перед затопленням цих двох міст, на місці Мертвого моря була велика рівнина, заселена численною людністю. Недавні розкопи в терені, де знаходилося квітуче місто Єрихон, виявили, що таке саме, а можливо куди багатше й культурніше населення замешкувало ці місця, які тепер затоплені убивчими водами Мертвого моря. Д-р Беней прийшов до цікавих висновків внаслідок довголітніх океанографічних і археологічних студій на місці колишнього Єрихону, а також внаслідок дослідження дна цього біблійного озера, колишнього німого свідка Божої кари, що спала на ці два грішні міста...

У своєму звіті з першої фази дослідів, в 1960-му році, д-р Беней писав; „Мій професійний нурець і я, провівши ряд занурень на глибину 170 стіп, докладно дослідили дно цього моря. Внаслідок цих занурень, а також гідрографічних дослідів виявлено сліди старих доріг, руїни і деформації дна, які ніяк не можна назвати природніми". Знайдено також чимало решток дерев, що своїм корінням сягали глибоко в сірчану масу дна. Вони були в доброму стані, бо впродовж довгих століть їх консервувала сірчана поволока. В одному місці виявлено навіть невеликий ліс пальмових дерев, а побіч них залишки кам'яних споруд, що є залишками Содоми й Гомори.

Як звітують кореспонденти аґенції Ройтера, ці революції д-ра Бенея в 1960-му році прийняв дуже скептично директор Департаменту Йорданської Старовини, Анні Дажані. Деякі думки цього чужинця він назвав виссаними з пальця, фантастичними. Щойно тепер, коли на місце цього історичного й наукового „поля бою", за дозволом йорданських властей, спущено на води спеціяльно сконструйований корабель, — людина розкрис одну з найбільших таємниць античного світу: місце спалених вогнем і сіркою нечестивих біблійних міст, Содоми й Гомори. За деякий час стотоннова сталева лябораторія, „Королева Мертвого моря" скаже своє слово.

С. Т-ко

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Про Папу Пія XII і жидів

У своїй книжечці "Pius XII and the Jews" д-р Йосиф Ліхтен, захищаючи Папу Пія XII в справі закидів німецького письменника Гохгута, який у своїй п'єсі „Заступник" обвинувачує Папу Пія XII в тому, що він в часі знищування Гітлером жидів не виступив у їх обороні, на стор. 16-ій між іншим згадує про покійного Митрополита А. Шептицького. Цю свою згадку д-р Ліхтен робить на підставі звідомлення нацистського аґента д-ра Федеріка, який твердив, що Митрополит Шептицький рятував жидів за директивами Ватикану.

Автор цих рядків прочитав спогади наочних свідків - жидів, врятованих Митрополитом у храмі Святого Юра і по монастирях студитів та студиток.

Вже першого дня, як німці окупували Львів, Митрополит видав зарядження рятувати жидів. Один студит, який тепер мешкає в Канаді, щодня з ґета і з вулиць, де мешкали переважно жиди, забирав їхніх дітей у безпечні місця. Робилося це під доглядом Митрополита та його брата. Ніякого зв'язку вони тоді ще з Ватиканом не мали. Про це можуть свідчити рабі Кагане, Іцхак Левін, Хамайдес, останні сини львівських рабінів та наочні свідки, які переховувались по монастирях у Підмихайлівцях коло містечка Ходорова.

Думаю, що д-р Ліхтен повинен був використати зізнання згаданих вище свідків, а не свідчення нациста Федеріка.

Є свідки - українці, яким Митрополит Шептицький аж у 1944-му році передав листи до Ватикану. Це був перший зв'язок з Ватиканом у часі другої світової війни, і то не знати чи з Ватикану була на ті листи відповідь.

При цій нагоді хочу пригадати, що писав д-р Йосиф Тененбавм про Митрополита А. Шептицького в своїй праці „Галичина — моя давня батьківщина".

Отже: „Жидівські вулиці громлять поляки (це було в 1918-му році, коли вбито 78 жидів). Я старався дістатися до Митрополита Шептицького. Бачу, Святий Юр обставлений польським військом. В уніформі австрійського офіцера мені вдалося перейти варту. Запровадили мене до Митрополита. Я прошу його, щоб він дав знати до Риму, що роблять християни-поляки. Відповідь Митрополита була: — „Хіба ж ви, приятелю, не бачили, як мене поляки охороняють, і коли хтось з моїх людей виходить, зараз роблять ревізію. На превеликий жаль, нічого не можу зробити, але прошу зачекати". — Митрополит пішов у сусідню кімнату і зараз же вернувся. — „Прошу, — сказав він, — візьміть пожертву для громлених бідних людей". І подав мені 500 корон.

Оце сказав і доказав ділами один із найшляхетніших у світі християн, св. п. Митрополит Андрей Шептицький — який, без жадних директив, наражаючи своє життя, зробив ти, що велить робити Бог: люби ближнього, як себе самого.

Йосиф Шварц

Алла Коссовська

ГІРСЬКИЙ ВОВК

(Повість)

(16)

Обличчя Цако просіяло. Він чекав вибуху гніву, але раптом все обернулось на добре. Підійшовши до Марини, смикнув її легенько за рукав і сказав:

— Пайдьом, дараґой! Я дам тібе і чурек, і піво, і барашка, пайдьом!

Марина шарпнулась і втупила злі очі в обличчя Бориса.

— Осетинові продаєш!? Що ж, багато дає? Заробити на мені хочеш, щоб своє весілля справити?!

— Мовчи, божевільна, він жонатий, на чорта ти здалася йому! — гримнув Борис. Потім додав по-діловому:

— Ти побудеш у них до завтра. Завтра ввечері прийдеш сюди і тоді про все поговоримо. Постарайся заспокоїтись. Зрозуміла? — трохи скісно поставлені очі дивляться з погордою, уста рішуче стиснуті. І жінка зрозуміла, що сперечатись даремно. Вона рвучко повернулась і вийшла з кімнати. Підморгнувши Борисові, за нею вибіг Цако.

* *

На другий день причепурена й підмальована Марина постукала до дверей амбуляторії. Борис зустрів її так, як зустрічає лікар незнайому хвору: з байдужою чемністю мовчки підсунув стільця. Вона сіла, відчуваючи замішання і страх перед цією строгою людиною. Намагаючись перебороти ніяковість, визивно закинула ногу за ногу і простягла руку до пачки з цигарками.

Борис підсунув до неї пачку.

Закурила і дивилась на нього нахабним поглядом, відчуваючи, що вже не зможе бути такою, як була вчора, що навіть якби й змогла, то нічого цим не добилась, навпаки, тільки б озброїла ще більше проти себе Бориса. Розуміла, що треба шукати нових стежок.

Борис сидів перед нею холодний і ввічливий, змужнілий за роки розлуки. Це вже не був той юний студент, якого зірвали зі шкільної лави й кинули в пекельні умови Соловків, це була зріла, сформована людина, з залізною вдачею.

Борис запалив цигарку і дивився на Марину мовчки, мружачи від диму очі. Він провів безсонну ніч, копирсаючись у своїй душі, перевіряючи своє минуле, кожний свій вчинок, кожний крок. І, дивна річ, ні на хвилину не відчув він себе винним перед жінкою, що сиділа навпроти нього. Так, вона допомогла йому перебороти тиф — за це він платив їй дружбою протягом чотирьох років ув'язнення, не припиняючи матеріяльної допомоги і далі, вже вийшовши на волю. Він знав, що й до нього і після нього вона мала на Соловках коханців. Її минуле було темне: жінка розстріляного контрабандиста, вона була засуджена на 10 років, але якимсь дивом вийшла задовго перед закінченням реченця, щоб вернути собі його, тепер вже не як припадкового коханця, але як законного чоловіка. Борис рішуче згасив у попільниці недокурену цигарку.

— Ну, що скажеш? Чого приїхала? Я ж написав тобі все по-чесному. Не люблю тебе й жити з тобою не хочу. Будуй своє життя окремо, не зв'язуй з моїм. Минулого не вернеш, тепер ми чужі одне одному, невже ти не розумієш цього? — слова падали тяжко і повільно, як удари молота.

— Я не приїхала за любов'ю. Я приїхала, щоб убити тебе. Коли я одержала твого листа, я поклялась, що знищу тебе. І мені пощастило. На Соловки приїхав цей жлоб — Максим Горький. Я розпсихувалась і сунула йому під ніс твого листа, а він розчулився, старий дурень, і гавкнув де слід. Ну, як же, сам Горький просить! От і випустили. П'ять тижнів добиралась сюди, не спала, не їла, де поїздом, де підводою. З Владикавказа з якимсь осетином на одному коні їхала. Думала — побачу, уб'ю і буду спокійна. А побачила і.. — урвала Марина, ніби байдуже затягуючись димом. У ній не було вже вчорашнього запалу, вона — вичерпалась.

— Що думаєш робити далі?

— Тут жити буду! — була рішуча відповідь.

— Алеж це неможливо, я думаю женитись! — вже з досадою в голосі заперечив Борис.

— Не буде цього, не буде! — враз схопилась Марина і, кинувшись, як кішка, до стіни, — зірвала з неї фотографію Тай.

— Я знайду її, я уб'ю її! — кричала Марина, вимахуючи карткою.

Білий, аж жовтий від гніву Борис ступив до Марини, затиснувши п'ястуки.

— Віддай, навіжена, це братова! — крикнув він, боляче схопивши жінку за руку. Пальці Марини розімкнулись, і Борис на льоту підхопив фотографію. Знаючи Андрія з листів і Борисових оповідань, Марина відчувала до нього і його дружини заочну приязнь.

— А-а, братова... — зніяковіло пробурмотіла вона, сідаючи й закурюючи знову.

— Слухай, поводься пристойно, бо інакше я виставлю тебе за ворота! — процідив крізь зуби Борис, обережно ховаючи фотографію в шухляду стола.

ПРОЩАЙ, ЗАЛІКО!

Змучена безугавним блуканням по дорогах і без доріг, по горах і узгір'ях, Інґрід ішла, мляво переставляючи ноги, форкаючи й здригаючись чорною від дощу, блискучою шкірою.

Звикла до витівок свого химерного господаря, вона все ж таки не розуміла, для чого треба годинами скакати без відпочинку, переходити бродом через бурхливі річки, пролазити крізь щілини в скелях, гнатися з вітром наввипередки під зливою, повертатися додому пізно вночі, щоб, переспавши кілька годин, починати гонитву наново.

А Борис шаленів, намагаючись за всяку ціну відшукати Заліко. Часом він навіть забував, що під ним не бездушна машина, а жива істота, його улюблениця, яку він завжди жалів і пестив. Ось і сьогодні, після цілого дня блукань під дощем, Борис тільки тепер помітив, що Інґрід змучена докраю і вже не всилі бігти, що Лорд і Ларс забрьохані по вуха і мокрі, що з його волохатої бурки струмками спливає дощівка.

Треба було вертатись додому. Заходила ніч, і де вже було щось розшукати поночі.

Проте, додому не хотілось. Там чекала порожня оселя, холодні стіни і самотність ще більша, як тут, серед скель. Ось вони, чорні й похмурі, насуваються на вершника, наче загрожують, наче нахваляються розчавити його.

Зненацька Інґрід нащулила вуха, тоненько заіржала, смикнула головою, спинилась і затанцювала на місці, дрібно перебираючи передніми ногами. Темна маленька постать вискочила із-за скелі і, підбігши, припала до стремена. Борисова рука мимоволі сягнула по зброю, але до вух донісся жіночий голос:

— Це я, Борисе!

За кілька хвилин вони вже сиділи в маленькій печері, і Борис, тримаючи Заліко на колінах, гладив її довгі, вологі коси, горнув до себе, цілуючи губи, щоки, очі.

Вона плакала, цілувала його руки й лопотіла щось ніжне й зворушливе.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ ВЕДЕ ПОСЛІДОВНУ РОБОТУ Й БОРОТЬБУ В КОРИСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ СПРАВИ. ДАЙМО УККА ФІНАНСОВУ ПІДТРИМКУ, ЩОБ ЦЮ ДІЯЛЬНІСТЬ ВІН МІГ ПОШИРИТИ Й ВПЛАТИМО СВОЮ ВКЛАДКУ ДО УККА ВЧАС УДАРНОЇ КАМПАНІЇ, ЯКА ТРИВАЄ ДО ЛЮТОГО 1964 РОКУ

З праці відділу УККА у Честері, Па.

Рік праці честерського Відділу УККА приніс деякі позитивні зміни в житті української громади, прийшло до покращання громадських відносин у Честері. До налагодження відносин праці причинилася в першій мірі Екзекутива Відділу УККА в особах: інж. Сергія Шевченка, виконуючого обов'язки голови; Андрія Забродського — фінансового секретаря; Володимира Корчинського — культурно-освітнього референта; Софії Єдинак — секретарки та Івана Процишина — збірщика національного фонду.

Праця екзекутиви довела громаду до культурного порядку і доказала всім тим, що старалися впровадити якесь непорозуміння в початках, що чесна, терплива і віддана праця є одинокою розв'язкою культурнополітичного життя.

Другим позитивним фактором успіху праці була толерантна християнська постава обох отців парохів: Всечеснішого отця Летра Липина, пароха української католицької церкви св. Духа і Всечеснішого митрофорного протоієрея отця Омеляна Мицика, пароха української православної церкви Успіння Пречистої Діви Марії. Співпраця більшости громадян помогла управі відділу вив'язатися зі своїх завдань, бо ж до управи відділу входили представники також і українських організацій. До успішних моментів праці Відділу треба відмітити слідуючі події:

1.) Організування поїздки до Вашингтону на посвячення місця під пам'ятник Тараса Г. Шевченка.

2.) 22-го вересня 1963 відбувся заходами Відділу УККА український день-пікнік, що приніс не тільки матеріяльну користь, понад $200 чистого доходу, але і моральний успіх, бо це вперше від довшого часу українська громада у Честері показала, що дійсно „В єдності сила народу". На спеціяльну подяку заслуговує в тій імпрезі жіноцтво Союзу Українок Америки з Честеру, які своєю зорганізованою працею причинилися до успіху імпрези.

3.) Відділ УККА розіслав урядовим чинникам листи в справі видання Шевченківського поштового значка, розіслано листи, протестуючи проти „Вашинґтон Пост" в справі провокаційної статті проти побудови пам'ятника Шевченкові у Вашинґтоні.

4.) На осібну увагу заслуговує спільне листопадове свято, що згромадило багато учасників католицької і православної громад. Присмно було бачити обох отців парохів, що промовляли на листопадовій Академії.

5.) Завершенням праці Відділу було влаштування „Свята Соборности 22-го Січня". Свято попередила візита української репрезентації у нововибраного посадника міста Джеймса Ґорбі в особах Всечеснішого отця Летра Липина; Всечеснішого митрофорного отця протоієрея Омеляна Мицика; інж. Сергія Шевченка і Володимира Корчинського. В приємній і дружній атмосфері полагоджено з посадником Джеймс Ґорбі формальності зв'язані з проголошенням „Свята Соборності".

На увагу заслуговує особа нововибраного достойного посадника Джеймса Ґорбі, що своїм тактом і ввічливістю зробив приємне враження і приєднав собі приятелів української честерської громади. Саме Свято 22-го Січня відбулося у дружній атмосфері з участю української громади, представників Відділу УККА у Честері, духовних представників обох наших церков — католицької і православної, і дітей української католицької школи св. Духа.

По відспіванню пані Любою Гавриляк американського гимну посадник міста Джеймс Ґорбі відчитав проклямацію святкування 22-го Січня і учениця укр. кат. школи Лесик вручила посадникові букет рож, висловлюючи подяку за його зрозуміння і співпрацю з патріотичними почуваннями української громади.

Головним промовцем був Евген Єдинак, абсольвент медицини з Честеру, який у своїй промові підчеркнув значення „22 Січня" тут особливо в Америці.

Свято закінчилося відспіванням українського гимну в час, коли над будинком міської управи повівали американський і український синьо-жовтий прапори, як символ свободи і нежалежности не тільки українського народу але також і народів вільного світу.

Відділ УККА у Честері приготовляється до Шевченківського свята та до відбуття загальних зборів.

Стараннями Відділі УККА у Честер, Па. за останній рік переслано до Головної Управи УККА у Ню Йорку коло $700 на Національний Фонд.

С. Ш.

Посередині посадник міста Честеру Джеймс Г. Горбі; з правого боку наліво стоять: Володимир Корчинський, культ.-осв. референт Відділу УККА; о. Петро Липин — парох Української Католицької Парафії Св. Духа; митр. прот. о. Омелян Мицик — парох Української Православної Парафії Успіння Пречист. Діви; інж. Сергій Шевченко, виконуючий обов'язки голови Відділу УККА.

Республіканці критикують закордонну політику Джансона

Вашинґтон. — Республіканці під час виборчої кампанії вирішили зосередити свою критику демократичного уряду президента Джансона на проблемах закордонної політики. Вони кажуть, що Президент зайнятий внутрішньою політикою і занедбав закордонні проблеми. Обов'язком опозиційної партії є вказувати на слабі пункти урядової політики, і тому республіканці вважають своїм обов'язком виявляти те, яке зло приносять цій країні помилки в американській закордонній політиці. Республіканська критика відноситься до таких проблем: 1. Кастроїзм на Кубі скріпився тим, що його підтримують деякі американські союзники. Уряд президента Джансона дозволяє Кастрові вивозити комунізм до інших країн Латинської Америки. 2. През. Джансон не хоче розмовляти з великим французьким патріотом і протикомуністом президентом де Голем і дозволяє на те, що розлітається Атлантійське порозуміння. 3. Уряд вже тепер підготовляє країну до того, що в Південному В'єтнамі переможуть комуністи. 4. Уряд не має пляну, як припинити відплив долярів і золота за кордон цієї країни. Самі республіканські політики не мають устійненої розв'язки цих всіх проблем. Сенатор Голдвотер хотів би послати морську піхоту на Кубу, колишній віце-президент Ричард М. Ніксон пропонує, щоб ЗДА припинили торгівлю з тими державами, які торгують із Кубою, губернатор Нелсон А. Рокефеллер каже, що треба, щоб із Куби СССР забрав всю зброю і своїх вояків.

З НАШИХ БУДНІВ

ТЕЛЕВІЗОР

От просто застрелив мене мій національний друг: купив телевізора! Він, що колись божився - присягався, що таке, за його словами, барахло притягнуть діти в хату хіба по холодному його трупі!

— Ну, що ж, Олексо, — кажу йому, — якось цим разом обійшлося без трупів? Бій за телебачення виграла, як виходить, молодша ґенерація?

Друг Олекса махнув рукою:

Не так молодша ґенерація, як матріярхат перерішив справу... Жінка голосувала за телевізор.

— Оксана?.. Та ж і вона була проти!

— Розуміється, що була, але трагічна смерть нашого президента Кеннеді радикально змінила ситуацію... Запросили нас сусіди через вулицю подивитись на похоронні церемонії у Вашинґтоні. Ну, моя жіночка, коби здорова, як сіла собі перед телевізором у сусідів, так і просиділа півсуботи, цілу неділю і понеділок! Сплакалась на гірке яблуко, але відірвати її від телевізора не було права!.. А ще й трапилась така оказія, як замордування Освалда! Отак, живовидячки, на наших очах, підійшов той Рубі-Рубінштайн до Освалда, притулив йому револьвер до живота і поклав трупом...

— „Чоловіче, купуємо телевізор! — скрикнула моя супруга. — Тільки що подали комунікат, що процес Рубінштайна теж показуватимуть на телевізії, то ж буде на що подивитись! А я певна, — говорила моя жіночка з палаючими очима, що цій стрілянині ще не кінець! Побачиш, що на процесі підкрадеться до Рубінштайна інший якийсь змовник і йому пустить кулю в живіт! Я маю передчуття, що таке станеться!"

І так, на другий день після похорону, в нашій хаті стояв телевізор...

— Даремна була ваша витрата, — кажу другові Олексі. — Щось вони задовго воловодяться з тим Рубінштайном... Якщо підготова до процесу піде такими темпами, як досі, то хто зна, чи твоя Оксана побачить на телевізії ще одну стрілянину...

Національний друг аж підскочив з крісла!

— Ой, не кажи того моїй жінці, бо вона готова викинути телевізор к чортам з хати! А я, знаєш, уже до нього звик...

— Ага, — кажу, — і ти полюбив телевізую! Мабуть, знайшов собі якусь ковбойську програму з далеких вестів або закохався у вреслінґу, — як багато наших інтелектуалів.

— Ні, я маю іншу причину любити телевізію, — признався друг Олекса. — Вона діє на мене, як знаменитий насонний середник... Мене, як знаєш, довгі роки мучила безсонниця. Вправді, лікар давав мені якісь таблетки, та вони, до речі, шкодили мені на серце. З моментом, коли в хаті появився телевізор — я, брате, віджив! Тільки сяду собі на кріселку та накручу якусь програму, зараз такий сон мене заморить, що голова сама летить на подушку, а вранці добудитись мене несила!... Горей! Хай живе той великий русский учений, що винайшов телевізію!

Ікер

● **Парох церкви в Ню Йорку на так званому Ріверсайді о. д-р Роберт МекКрекен сказав у проповіді, що священики повинні освідомлювати своїх вірних про шкідливість куреня, бо це не є „пуританство" ані якась маловажна справа, куріння цигарок стало тепер національною проблемою, яку треба розв'язати.**

В глибокому смутку повідомляю про несподівану смерть моєї Найдорожчої СЕСТРИ

ІРЕНИ КАЛИМОН

що заснула в Бозі на 59-му році життя, дня 27-го лютого 1964 року.

Парастас буде відправлений в п'ятницю, дня 28-го лютого ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронним заведенні Литвин-Литвин, а похорон відбудеться в суботу, 29-го ц. м. о год. 9:45 з похоронного заведення до Української Католицької Церкви св. Івана Хрестителя при Сенфорд Еве., а по Службі Божій на цвинтар Gate of Heaven в Whippany, N. J.

Горем прибита

сестра ЯРОСЛАВА

Українська Вільна Академія Наук у США

У глибокім смутку повідомляємо про смерть 19-го лютого 1964 року

Проф. АНАТОЛІЯ КОТОВИЧА

наукового співробітника і члена Фундації Академії.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ЙОМУ!

УПРАВА АКАДЕМІЇ

З сумом повідомляємо Кревних і Знайомих, що в середу 19-го лютого 1964 року упокоївся в Бозі на 52-му році життя

бл. п. ІВАН САЇВ

замешкалий 117 Chestnut St., Brooklyn, N. J.

Похорон відбувся 21-го лютого ц. р. з Української Католицької Церкви Сош. Св. Духа на St. Charles Cemetery, Pinelawn, L. I.

Залишив горем прибиту

маму МАРІЮ

Дня 27-го лютого 1964 року, в тиждень після смерти сина відійшла у Вічність

бл. п. МАРІЯ САЇВ

проживши 73 роки.

Парастас відправлено в п'ятницю 28-го лютого 1964 року о год. 7:30 веч. в похороннім заведенні Garszva Chapel, 231 Bedford Avenue, Brooklyn, N. Y.

Похорон відбудеться в суботу 29-го лютого ц. р. о год. 9-ій ранку з того ж заведення до церкви Сош. Св. Духа і після Служби Божої на St. Charles Cemetery, Pinelawn, L. I.

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

CAFE GEIGER ВІДКРИТИЙ ЗНОВУ

Дня 30-го січня ц. р. відому кафетерію-ресторан навістив вогонь. Це тривало тиждень, щоб відремонтувати і відкрити для ужитку публіки.

Як нам відомо Cafe Geiger знаходиться при 208 E. 86th St., Yorksville і відзначається великою гостинністю, приємною атмосферою — про це все дбає власник Гельмут Фолмер. Гості можуть там провести приємно час при добрій музиці, забути свої турботи.

В Cafe Geiger можна все дістати смачні торти, потрави і напитки в европейському стилі. Пам'ятайте, що з надходячим Великоднем дістанете там найліпші шоколадові яєчка та святочні торти.

(оголош.)

ВАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їй кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Совєтський економіст радить збільшити продукцію ужиткових товарів

Москва. — Анушаван Арзуманьян, голова Інституту світової економії і міжнародних зв'язків у Москві, надрукував на півтори сторінках „Правди" довжезну статтю п. н. „Сучасні проблеми розвитку нашої економіки", в якій поручає завести кращу рівновагу між важким і легким промислом та збільшити продукцію легкого промислу в Совєтському Союзі. Він твердить, що від 1928 року, коли то почались совєтські господарські „п'ятирічки", продукція важкого промислу зросла в цілості продукції СССР з 40% до 75% в 1963 році, коли в тому самому часі виробництво ужиткових тавар і в впало з 60% до 25%. Коли в минулому році були погані жнива, то ті „ножиці" ще більш поширились, бо зросла нужда населення і зменшилась його покупна здібність. Арзуманьян покликується на приклад Америки з її — як він твердить — зрівноваженою продукцією важкого і легкого промислу та поручає Совєтам наслідувати її. За західніми коментарями, навіть, як би автори совєтського господарського плянування прихилились до поглядів Арзуманьяна, то практично це можна б перевести тільки в 5-річці за роки 1966 - 1970, при чому тепер Хрущов знову говорить тільки про важкий — хемічний — промисл і штучні добрива, як новий лік на збільшення с.-г. продукції.

СССР і Комуністичний Китай .буцім то переговорюють про свої кордони

Москва. — Західні обсерватори в Москві твердять, що між СССР і Комуністичним Китаєм ведуться дипломатичні розмови на тему державних кордонів, що їх розмежовують. Покищо ніби ведеться „обмін думок" на цю тему, який виявив уже поважну різницю становища обох сторін. Китайські комуністи буцім-то вимагають генеральної дискусії про державні кордони, звертаючи увагу, що теперішні кордони між тими двома державами походять ще з половини минулого сторіччя і були продиктовані царською імперією слабому Китаєві. Але Совєти не хочуть заторкувати таку широку і болючу для них справу, а готові тільки розглядати можливість „покращання" і „поправи" відносин на деяких кордонних відтинках. Це стосується ніби в першу чергу малозаселених островців на ріках Амурі і Уссурі в обширі міста Хабаровська у східньому Сибірі: на совєтських мапах той обшир зазначений, як совєтський, а на китайських, як китайський. Вже місяць тому комунокитайський прем'єр Чу Ен-лай у розмові з американським письменником Едґаром Сновом заповів можливість „поправи" кордонів з СССР.

Комуністичний Китай підтримує Пакістан в його спорі з Індією за Кашмір

Карачі, Пакістан. — Комуно-китайський прем'єр Чу Ен-лай, який оце саме закінчив свої офіційні відвідини в Пакістані, заявив, що нарід у Кашмірі повинен сам вирішити, куди він має належати. Таким чином Чу Ен-лай підтримав колишнє становище Ради Безпеки Об'єднаних Націй, яка поручала переведення в Кашмірі плебісциту; Індія цього не послухала і проголосила більшу частину Кашміру за „інтеґральну частину" своєї державної території, за що і йде затяжний конфлікт між нею і Пакістаном. У цьому тижні теж буцім-то пакістанці вбили 25 індійських вояків, при чому обидві сторони проголошують взаємосуперечні вістки, на якій території мала статися ця подія. Пакістан є членом прозахідніх двох бльоків — Південно-східнього азійського бльоку (СЕАТО) і Центрального (СЕНТО), але від часу загострення спору з Індією і військового постачання для Індії збоку ЗДА й Британії, Пакістан наблизився до Комуністичного Китаю. Чу Ен-лай заявляв в Пакістані, що комуно-китайський режим веде „мирову" політику та не має ворожих замірів до будь-кого, але водночас лаявся проти ЗДА, як „найбільшого імперіяліста".

Не передбачають страйку на залізницях

Вашингтон. — 25-го лютого скінчився реченець перемир'я між власниками залізничих компаній та спілкою залізничників, який був визначений Конґресом у зв'язку зі спором за зміну реґуляміну праці, який пропонували змінити залізничі компанії. Але не знати, що станеться зі страйком, коли власники залізниць в найближчий тиждень начнуть звільнювати палячів на залізницях, яких тепер не потрібно на електрифікованих залізницях. Найвищий Суд ЗДА вирішив, що залізничі компанії мають право звільнити тих робітників, які стали злишніми внаслідок автоматизації праці. Якби залізниці звільнили всіх так званих палячів, то 32.000 залізничників втратили б праці, проти чого вже довший час виступають робітничі спілки залізничників, погрожуючи страйком.

Спортові вістки з України

В МЕТРАХ І СЕКУНДАХ

Рада футбольної Федерації СССР випрацювала спеціяльні норми, якими провірюють фізичну вартість і вміння футболістів. Згідно з цими даними найшвидшим футбольним змагуном в СССР є казахський змагун з Кайратського Алма Ата — Мальцев, який перебіг 100 метрівку в часі 11.4 сек. Найбільшу витривалість виказав український футболіст з Донецького „Шахтаря" Ананченко. Він осягнув 4.33.0 в бігу на 1500 м. Найшвидше біжить з м'ячем Овівіян, змагун „Аррату", Єреван. Найцільнішими стрільцями воріт є „зірки" київського „Динамо", члени олімпійської репрезентації СССР: Лобановський і Серебренников, які по 20 разів (на 20 можливих) вмістили м'яч в бажаному напрямі воріт. В „жонґлерстві" з м'ячем відзначився Таґі - Заде (азербайджанець) з дружини „Нафтяника" Баку, який 497 разів підбив м'яч ногами і головою. Найдальше кидає м'яч руками (мова про воротарів) Макаров з київського „Динамо" — 48 м., одначе найсильнішим викопом м'яча диспонує резервовий воротар „Динамо" Київ — Рудаков — 72 м. Стрибок у височінь 1.70 м. осягнув третій воротар київського „Динамо" Банников.

ВІДБУВСЯ ПЛЕНУМ ШАХОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНИ

Федерацію шахів з ласки „старшого брата" створено в Україні щойно в жовтні 1961 року. Після 29-ох місяців існування минулого місяця відбувся так зв., звітно-виборний пленум. Згідно з доповіддю президента Г. Доброва, як подає „Радянський Спорт" з 6 лютого, шаховий спорт в Україні за масовістю стоїть на 4-му місці. Організованих шахістів начислюється 794 тисячі, в цьому числі 230 тисяч школярів. В Україні працюють 24 тисячі громадських інструкторів і 19 тисяч суддів. Число майстрів дійшло до 38 і 198 кандидатів. Щодо міжнародних зустрічей, то подібно до всіх інших ділянок спорту панувала ізоляція. Збірній України довелось на сором відбути тільки дві зустрічі зі збірною Болгарії, що закінчилася двократною перемогою українських шахістів. Як відомо, збірна Болгарії займає шосте місце світу. Поза цими міжнародними змаганнями шахісти України брали участь в так зв., спартакіяді народів СССР, що відбулася мин. року в Москві. З намічених постанов „Федерації" звертає на себе увагу така: Провести в 1964 році розгривки за командну першість України. Підготовити в 1965 році проведення першого в Україні міжнародного турніру. Пленум вибрав новий склад президії „Федерації шахів України", до якої ввійшли: І. І. Тарасенко — президент, В. І. Шияновський — заст. і П. А. Островський — голова колеґії суддів.

О. Твардовський

СТИПЕНДІЇ ДЛЯ СТУДЕНТІВ

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗДА оголошує оцим, що з фундації ім. сл. п. Михайла Матчака, встановленої п. Степанією Савицькою - Матчак, надається зворотні стипендії для студентів або абсольвентів американських університетів в ділянці суспільно-політичної історії України, від 1914 р по сьогоднішній день, з аспекту боротьби українського народу за його політично-державну і економічну незалежність.

Прохання просимо пересилати на адресу НТШ в Ню Йорку до 1-го квітня 1964 р.

ЩЕ ПРО СВЯТО КРУТ В КЛІВЛЕНДІ

В „Студентськім Слові" з 8 лютого ц. р. у частині „З Канцелярії СУСТА" є пропущено дві молодечі організації, які були також співучасниками Свята Крут в Клівленді. Поміщено слідуюче: „УСГ в Клівленді, Огайо, і всі молодечі студентські організації околиці — СУМ, ТУСУМ, Зарево і ОДУМ влаштували Свято Крут дня 1 лютого ц. р. з цікавою та змістовною програмою".

До вищезгаданих організацій повинні були ще бути зачислені Пласт і Рідна Школа. Свято Крут відбулося 2 лютого, а не 1 лютого, як згадано в сторінці.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ГУВЕР ПОВАЖНО ЗАНЕДУЖАВ

Ню Йорк. — Виданий бюлетень, підписаний трьома лікарями, повідомляє, що колишній президент Герберт Гувер ще в неділю поважно занедужав на нирки і недугу віддихових органів та є під опікою лікарів. Температура низька, тиснення крови нормальне, биття серця дещо зашвидке, але ритм нормальний, і немає слідів недомагань серця. Гувер є в поважному віці, він 10 серпня 1963-го року закінчив 89 років. Стан його здоров'я поважний, але не небезпечний. Пацієнт залишається в своєму мешканні в готелі Валдорф - Асторія. В червні 1963 він занедужав на анемію і кривавлення в кишках, і майже чудом видужав та працював аж до теперішньої недуги.

Короткі вісті

● **Магарані Сіккіму**, себто дружина магараджі Пальдена Намґіяля, дістала в минулому тижні сина. Ця 23-річна магарані — це американка з роду. Гоп Кук з Ню Йорку, студентка коледжу, яку магараджа пізнав в Індії, коли та дівчина була у свого вуйка, колишнього американського амбасадора. Магараджа вдівець і має від першої дружини двох синів, які мають першенство до престолу тієї маленької гімаляйської державки.

● **В південній Кореї** американські військові сторожі біля військових складів застрілили знову чотирьох корейців та поранили дальших чотирьох, які старалися вломитись туди. Корейці називають американських вояків, що стоять на варті, „вбивниками", але промовчують, що від 1959 року корейські вломники і злодії накрали вже американських військових товарів на 4 мільйони дол. і далі крадуть по приблизно 170.000 дол. денно.

● **Жан Монне**, що його звуть „батьком Европейської Економічної Спільноти", економіст-дипломат, звеличник ідеї З'єднаних Держав Европи, виступив на одному великому з'їзді в Бад Ґоттесберґу в Німеччині з палкою обороною американського пляну різнонаціональної атомової морської фльоти. Монне є за те, щоб Франція приступила до того пляну.

● **Комуно-китайський прем'єр** Чу Ен-лай прибув з відвідинами на Цейлон. Тому, що на Цейлоні прем'єром є жінка, пані Сірімано Бандаранайке, то Чу Ен-лай приїхав, крім міністра закордонних справ Чен-і, також з панею Сун Ят-сен, вдовою по засновникові Китайської Республіки.

Розшуки

Пошукую
Стефурака Мирослава
ур. 1923 р. в с. Гринява, пов. Косів, шукає тета Лазановська Марія. Голоситись прошу на адресу:
S. Ozarynsky
2605 Seymour, Cleveland 13, Ohio

Пошукую
Володимира Малиновського
сина Софії і Дмитра з с. Івачева, пов. Зборів. Він був вивезений з батьками 1940 р. до Казахстану, а опісля мав вступити до польської армії. Відомості прошу слати на адресу:
В. Малиновський
3301 Somia Dr.
Cleveland, Ohio 44134